

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 23.

Tiende Session.

8de Møde.

Løverdagen den 10de Decbr.

(Fortsat.)

Justitsministeren (fortsat): Hertil kommer, at det er yderst sjældent, at Is- lændere eller Færinger have Fordringer paa Personer her i Danmark; der er vel en stor Forbindelse, navnlig mellem Kjøbenhavn og Island, og nu tildeels vel ogsaa med Færøerne, men i Reglen, paa enkelte Undtagelser nær, vil det være Tilfældet, at det er de kjøbenhavnske Handlende, der have Fordringer paa Personer i Island og paa Færøerne, men ikke omvendt. Jeg troer derfor, at det ikke er nødvendigt at optage denne Tilføining til Lovudkastet, og da det paa den anden Side er vist, at Optagelsen af en saadan Bestemmelse i flere Tilfælde kunde give Anledning til, at Skifterne bleve trukne temmelig i Langdrag, maa jeg ansee det for uønskeligt, at dette Endringsforslag til § 1 tilligemed et senere tilsvarende ikke vedtages. Skulde de imidlertid vedtages af det ærede Thing, kan jeg paa den anden Side ikke tillægge dem en saa stor Betydning, at jeg af den Grund skulde ville modsætte mig, at Loven kom ud.

Hvad endelig angaaer Endringsforslaget til § 1 af en æret Rigsdagsmand for Bornholm (S. F. Petersen) og et lignende af den ærede Rigsdagsmand for Københavns 1ste Valgfreds (L. E. Larsen), da er det vel min Overbeviisning, saaledes som jeg yttrede ved Sagens 1ste Behandling, at den omhandlede Passus i Loven maa forstaaes saaledes, at disse Endringsforslag blive unødvendige. Der

staaer jo nemlig ikke, at i alle Boer efter Handlende, Fabrikanter og Skibsredere skal Indfaldelsen skee med 6 Maaneders Bærel, men at et saadant Bærel i slige Boer kun da skal anvendes, naar de Paagældende have staaet i Gjældsforpligtelser udenfor Europa. Jeg anerkjender imidlertid, at denne Passus kan give Anledning til nogen Tvivl, og der skal derfor fra min Side ikke være Noget at erindre imod, at den gaaer ud.

Hvad sluttelig det til § 2 af en anden æret Rigsdagsmand (H. Jensen) stillede Endringsforslag angaaer, da kan jeg ikke anbefale samme, men maa endogsaa modsætte mig dets Antagelse, ialfald i den Skikkelse, som det nu har. For det Første er Redactionen af dette Forslag ikke heldig og maatte forandres, men det kunde jo skee til 3die Behandling; men Endringsforslaget er derhos ikke klart, man kan egentlig ikke see, hvad Mening er. Der staaer saaledes, at en Indfaldelse skal opslaaes „paa Stedets Thinghuus“; dette Udtryk „Stedets Thinghuus“, hvad vil det egentlig sige? Den ærede Rigsdagsmand meente, at dermed maatte forstaaes det samme Sted, hvor Proclamaet skulde thinglæses, altsaa paa den Afvødes Hjemthing, men det maatte udtrykkelig siges, thi den Mening fremgaaer ikke klart af Forslaget. Et Skifte kan behandles paa et Sted, den, der udfærdiger Proclamaet, kan boe paa et andet Sted, og den, ved hvis Dødsfald Skiftet foranlediges, kan boe paa et tredie Sted og døe udenfor sit Hjemsted. Det maatte altsaa udtrykkelig sættes, at det er paa det Sted, hvor Thinglæsningen tidligere skulde foregaae, at Dpplaget skal finde Sted. Det er fremdeles ikke klart, hvad der menes med Udtrykket: „noteres“ i Justitsprotokollen. Den ærede Rigsd-